

пеши, бакла, краставици, нѣколко разновидности зеле, лукъ, салата, чесъвъ, пеперь, мюхле (чървенъ патладжанъ): ето твърдѣ ограничения каталогъ на градинарството, турско и българско, тъй като българитѣ сж градинари и на турцитѣ. Ако не идете въ Цариградъ, виѣ нѣма да срѣщнете ни инжигаръ, ни грахъ, ни леща, ни рѣпа, ни спаржа, ни цвѣкло; или ако и да срѣщнете, тѣ ще бждатъ по скоро като прѣдметъ на ботаническый курбездъ, а не като обични градински растения.

„На България е писано до нѣкога да се обогати отъ развъжданието на нѣкои растения, които азъ би нарѣкълъ промишлени, както: оризъ, ленъ, тютюнъ, брошъ, сусамъ, памукъ и трандафилъ. Въ околноститѣ на Стара-Загора и Казанлъкъ, именно, се срѣщатъ тѣзи красиви полета съ трандафилъ, които се сѣятъ въ извѣстенъ редъ и се съдържатъ съ бдителна грижливостъ отъ ржката на младитѣ, красиви моми въ тая часть на България. Въ онова врѣме, когато добиватъ люловото масло и люловата дестиллирана вода, селата биватъ съвсѣмъ засипани съ трандафилеви цвѣтни листчета, и коньетѣ вървятъ по тѣхъ, като по благовонна подстилка; самитѣ продукти сж распространени по търговетѣ на всичкия истокъ и въ възпроизводители на тѣзи прѣдмети нѣма недостаткъ, макаръ че тѣ сж прѣдмети за рѣскошество и излишество, и, може би, най-повече отъ всички други. Тютюня дава тъй сжщо значителенъ доходъ; той вирѣе особено на низкитѣ и плодороднитѣ почви, и азъ трѣбва да призная, че турския тютюнъ значително прѣвъсхожда всички други, вслѣдствие своята нѣжна и почти приятна миризма, която нѣма нищо общо съ миризмата на оня тютюнъ, които пушатъ въ Франция, въ Белгия и въ Германия.

За увеличавание достоянието на българитѣ — земледѣлци особено съдѣйствова развъжданието на добитъка, който е тъй многочисленъ въ страната имъ. Волове, биволи, а особено овци и за нещастие тъй сжщо и кози, има въ България съ стотини и хиляди, но за сега тѣ нѣматъ тамъ истинска търговска цѣна. За по малко отъ 80 франка се купуватъ единъ